

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

CXXXVII. Decreta quædam a Cardinali Patriarcha Lisbonensi edita
collaudantur, & confirmantur. 31. Aug.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

perficiendum devenit, diuturnum scilicet morbum, in quem inciderat; ex quo liberatus, instantissimis plurimorum suorum Symmystrarum querimoniis satisfacere coactus fuit, ne Episcopalis successione ordo istuc jamdudum interruptus, & ab Apostolica hac Sancta Sede nunquam post primam interruptionem agnitus, imo semper explosus, in presentia morte sua abrumperetur. Quamplurimis demum fucatisque verbis uterque suam erga Apostolicam hanc Sanctam Sedem Nosque ipsos observantiam obedientiamque protestantes, incautus illudere videntur.

Pontifex iterum rejicit electionem, Consecrationem damnat, Cōsecratum suspendit.

§. 2. Nos itaque Literas hujusmodi, quæ callida arte conscriptæ, præclaram quidem obsequii reverentiæque speciem præferunt, re ipsa vero latentes suffusi veneni dolos continent, posthabentes ac penitus rejicientes, pro debito nostræ servitutis supremæque potestatis officio, primum designationem electionemque ipsius Joannis Van-Stiphout in Pseudo-Episcopum Harlemensem, cum extincti Episcopatus erectione, iterum inanem ac nullam fuisse, esse, ac fore, tenore presentium Literarum nostrarum, Apostolica auctoritate decernimus & declaramus: quemadmodum, tenore & auctoritate paribus, Consecrationem dicti Joannis Van-Stiphout, minime assistentibus ex præscripto Sacrorum Canonum duobus aliis Episcopis, nullaque Apostolica dispensatione obtenta, a memorato Pseudo-Archiepiscopo Ultrajectino toties omnium Ecclesiasticarum censurarum fulminibus percusso, & ab omni exercitio Episcopalis Jurisdictionis & Ordinis suspenso, contra suprema Apostolica hujus Sanctæ Sedis mandata, factam fuisse, esse, ac fore illicitam, nefariam, sacrilegam, & execrandam, itidem decernimus & declaramus; ac proinde ipsum temere nulloque jure Electum Joannem Van-Stiphout omni Ecclesiastica & spirituali jurisdictione pro animarum regimine carere; atque illicite consecratum, ab omni exercitio Episcopalis Ordinis esse suspensum.

Tam ab exercitio jurisdictionis, quam Ordinibus.

§. 3. Mandamus propterea districteque interdiximus memorato Joanni Van-Stiphout, sub pena Excommunicationis ipso facto sine alia declaratione incurrendæ, ne audeat Pastores, Missionarios, Ministros, aut alios, quocumque nomine nuncupentur, ad Animarum curam & Sacramentorum administrationem quovis etiam necessitatis prætextu, constituere ac deputare. Simul etiam palam edicimus & declaramus, omnes & singulas prædictorum Officiorum deputaciones pro Animarum regimine quocumque nomine factas, aut fortasse faciendas, cum omnibus inde secutis, prorsus irritas esse, ac nullius roboris & momenti. Rursus eidem Joanni Van-Stiphout præcipimus & inhibemus, ne, sub simili Excommunicationis pena, audeat illicite Sacramentum Confirmationis, aut Ordines conferre, aut quoquo pacto Ordinem Episcopalem, a quo suspensus est, exercere.

Ejus communionem vitandam denunciatur.

§. 4. Vobis autem, Dilecti Filii, graviter injungimus ac vetamus, ne antedictum Joannem Van-Stiphout pro vero Episcopo Harlemensi habeatis & agnoscatis, neve cum eodem ullo pacto, præsertim in Divinis, communicetis; aut ab ipso, vel ab aliis per ipsum perperam & inaniter deputatis, Sacramenta aut Ordines accipiatis. Noverit enim, qui Ordinibus initiatus ab ipsis fuerit, suspensionis se vinculo constructum, atque irregularitati præterea obnoxium, si susceptos Ordines exercuerit.

Ordinationes illegitimas fore declarat.

Adhortatio.

§. 5. Reliquum est, ut paternis curis nostris filialis obedientiæ fideique vestræ officia respondeant. Nullum enim jucundius dolori nostro solatium afferri potest, quam ut intelligamus, Vos caute ambulantes, non vocem alienorum audire, sed Pastorem sequi, & domum ædificare supra firmam petram. Ac Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem, quam cœlestis præ-

sidii pignus, atque adversus potestates tenebrarum arma & scutum esse optamus, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori sub Annulo Piscatoris die 28. Augusti MDCCXLV. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Cajetanus Amaus.

Publicat. eodem die, mense, & Anno.

Decreta quædam à Cardinali Patriarcha Lisbonensi edita collaudantur & confirmantur.

Dat. die 28. Aug. 1745.

CXXXVII.

Dilecto Filio Nostro Thomæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali de Almeyda nuncupato.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilectæ Fili Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SINGULAREM voluptatem sensimus, ea perlegendes, quæ graviter, ac sapienter a Te constituta sunt ac die 12. Martii Anno MDCCXLIII, evulgata, ut omnibus innotescerent: Cognovimus pariter ardentissimum studium, quo tum Regulares, tum Sæculares alioque tuæ Pastoralis Curæ commendatos vehementer excitas, ut iisdem mandatis diligenter obtemperent.

Collaudantur Cardin. Patriar. Decreta.

§. 1. Primo loco præcipis, ut Vespertina Officia, quæ feriâ V. Majoris Hebdomadæ fieri consueverunt in Ecclesiis Sæcularium, ac Regularium, ad certam horam solum protrahantur; & ipsarum Fores ad mediam horam post Occasum Solis ocludantur; nec manè ante pateant, quàm solis Ortus illucescat: Siquidem cognitum, perspectumque habebas ad honestos mores labefactandos causam præberi, cum magna frequentia Virorum, ac Mulierum nocturno tempore in ea templa conveniret; quam sanè veterem consuetudinem ideo Prædecessores tui nunquam improbarunt, quod ii nocturni Fidelium conventus tunc temporis pietatem, ac Religionem solum præferebant.

Officia Hebdom. Maj. de die celebrari.

§. 2. Secundo loco, ne spatio illius noctis Divina Eucharistia Cultu debito careret, sapienter indixisti Viris Ecclesiasticis, eorum Ministris, & Fratribus Sodalitatum, quæ a Venerabili Eucharistia Sacramento nuncupantur, ut oclusis Templi foribus, alternatim Christo Domino piè religiosèque obsequantur, qui sub panis specie continetur.

Adorationem SS. Sacramenti de nocte continuari per certas personas.

§. 3. Tertio loco, cum Passio Salvatoris nostri inrempeptivis horis a Concionatoribus celebrari soleret, ideo pro tua singulari prudentia decernis, ut mane Feriæ VI. Majoris Hebdomadæ hi sermones habeantur, statim ac Evangelium, quod eo die canitur in solemnibus Officiis, absolutum fuerit; ubi verò consuetudo obtinuit, ut nocte ejusdem Feriæ VI. verba faciant Concionatores, alia hora post meridiem ejus diei feligatur, ita tamen, ut Fores Ecclesiæ designato antea tempore obserari queant.

Conciones item horis diurnis haberi.

§. 4. Quarto loco, cum illi, qui Ecclesiis adibant Feriæ V. Majoris Hebdomadæ (quæ Sancta vulgò appellatur) peculiare quosdam cibos secum deferrent, quibus deinde etiam in ipsis Ecclesiis uterentur, ita ut cultum Dei Templo confectaneum, & legem jejunii impudenter violarent; cum, inquam, hanc corruptelam sine magno animi tui mœrore pati ac dissimulare minimè posses, opportuna remedia attulisti, gravissimis sententiis, ac pœnis in eos promulgatis, qui cibos ejusmodi per illos dies venderent, vel ipsos manducare etiam in sacris Ædibus non dubitarent.

Comestiones ab Ecclesiis eliminari.

1745.

Quæ subji-
ciuntur judi-
cio Summi
Pontificis.

§. 5. Hæc potissimum ex Decretis tuis de-
libata ob eam causam commemoravimus, ut
ipsa diligenter a Nobis perfecta dignosceres;
neque prætermisimus cætera, quæ in iisdem De-
cretis habentur, nempe vehementem cohorta-
tionem, ut Ecclesiis cultus exhibeatur, ne Deus
hæc gravissimam quidem injuriâ atque impudentiâ
laccessitus, ad iracundiam concitetur: Postremo
cum Decreta hujusmodi probari a Nobis ma-
gnopere deprecas, ut nostrâ auctoritate corro-
borata perpetuo firmentur, & homines facilius
ad illa observanda inducantur, hoc Tibi respon-
sum faciendum existimavimus.

Vetus Offi-
cium nocturnorum
consuetudo.

§. 6. In primis consentaneum quidem anti-
quis Ecclesiæ Institutis fatemur, ut noctis tem-
pore Divina Officia celebrarentur: Imperitus
enim disciplina Ecclesiastica prorsus videretur,
qui ignoraret, Majoribus nostris per multa sæ-
cula positum in more fuisse, ut nocturnis Vigi-
liis solemnia Festa, ac Mystra prævenirent, &
canendis Divinis laudibus, sanctisque precibus
occupati, noctes integras simul in Templis tra-
ducerent. At vero diturnitate temporis adeo
labefactari cœpit hæc pia consuetudo, ut tribus
Majoris Hebdomadæ diebus Vigiliæ solum sta-
tuerentur; & ob eam causam Officia illorum die-
rum (eo quod nocte fieri solerent,) *Matutini*
Tenebrarum adhuc nominantur: Vigiliæ quoque
permixta fuerunt ante diem Natalem, & Epiphani-
am Domini; Diceceses autem, quæ disciplinæ
laude commendantur, *Matutinos Tenebrarum* à
nocturnis horis ad postmeridianas traxerunt;
Vigiliis etiam consuetis ante Festum Epiphaniæ,
matutinas horas usque ad meridiem subroga-
runt; Cum tamen pristinum Ecclesiæ Institutum
retinere vellent in Pervigilio Natalis Domini,
nempe post mediam noctem rem Divinam con-
ficere, & populum in certas Ecclesias consuen-
tem admittere, cautum diligentissimè fuit, ut
corruptelis omnis aditus intercluderetur; & cum
difficile id visum fuisset, virtute præstantes Epi-
scopi decreverunt, ut nocte quidem in Ecclesia,
sed clausis illarum Foribus, hæc sacra Officia
peragerentur.

Sacræ prio-
rum sæculo-
rum Agapæ.

§. 7. Agnosceamus pariter animi tui consilium
ab Ecclesiæ moribus minime alienum, eoquod
coercendum putaveris illorum intemperantiam,
qui sanctissimis Majoris Hebdomadæ diebus in
Templa se conferunt, ibique certis quibusdam
cibus indulgent. Equidem magnis laudibus præ-
dicantur a Sacris Scriptoribus *Agapæ*, sive ho-
nestissima convivia, quæ fideles post acceptam
Divinam Eucharistiam pluribus Sæculis inibant,
ut mutæ inter Christianos benevolentie publi-
cum testimonium ostenderetur, & certis die-
bus egentibus ac miseris liberali divitum opulen-
tiâ sustentarentur. Itaque, si ejusmodi convi-
via plena honestatis, quæque ad charitatem
exercendam inducta primò fuerunt, & magnâ
cum innocentia per longum temporis spatium
conservata, penitus abrogare oportuit, ob gra-
ves offensiones, & scandala, quæ diminare ex
illis cœperunt, ita ut nemo sit, qui non probe-
t Ecclesiæ Decreta, quibus ea convivia de medio
auferuntur; nemo sane prudentiam tuam, &
consilium non commendabit, qui pravam eden-
di licentiam ab Ecclesiâ remove ac penitus
eliminare voluisti, cum præsertim eâ nefariâ in-
temperantiâ jejunii Leges, sanctissimis etiam die-
bus frangerentur, quas Majores nostri tantâ
severitate, ac religione coluerunt, ut nihil
omniò degustarent, & cyathum quoque frigida
recusarent.

Plura de his
perenda ex
Libris SSimi
Dni Nostr.

§. 8. Supervacaneum ducimus ad hæc pro-
banda proferre in medium sacræ antiquitatis
documenta; cum satis eruditorum hominum te-
stimonis confirmetur. Accedit, quod ipsa
luce clarius innotescunt ex iis, quæ Nos ipsi
concessimus in quatuor Libros a Nobis magno

labore conscriptos *De Canonizatione Sanctorum*,
& in *Ecclesiasticas Institutiones*, quas Bononiæ
consecimus, cum in illam Sedem (quam nunc
etiam retinemus) translari fuimus; Alia pari-
ter argumenta desumi possunt ex aliis nostris
Commentariis in Sacra Jesu Christi, Matrisque ejus
Festa, ac Missæ Sacrificium, quibus plurima sane
addidimus, dum in Summo Pontificatu versa-
mur, & quæ vernaculâ linguâ primum a Nobis
exarata, nuper jussu nostro in Latinam conversa
fuerunt.

§. 9. Omittimus verba facere de hora, quam
pro habenda concione Dominica Passionis sta-
tuiti: Idem planè mos ac disciplina jampri-
dem invaluit in præclaris Italia Dicecesibus, &
in ipsa Vaticana Basilica, ubi Nos in Minoribus
positi Theologalem Præbendam obtinimus:
Siquidem Feriâ VI. Majoris Hebdomadæ, post
recitatum in Choro Domini Passionem, Con-
cio de ipsa statim instituitur: Idem fieri con-
suevit in Pontificio Sacello coram Nobis ipsis,
Cardinalium Collegio, & reliquis Ordinibus,
quibus facultas est in eum Locum conveniendi.

§. 10. Cum igitur tua Decreta præsentibus
Ecclesiæ moribus & Institutis consentanea planè
videantur, ea libentissimè adprobamus, & Apo-
stolica auctoritatis pondus adjungentes, præci-
pimus observari penitus, sublata quacunque con-
trariâ consuetudine, quamvis ad honestum finem
inducta fuerit, & longo spatio temporis inver-
teraverit; Etenim pravum hominum ingenium,
& morum corruptela id necessariò requirit, ut
de medio tollantur ea, quæ licet initio virtu-
tem præferrent, labente cursu temporis virtu-
tem ipsam corrumpunt ac labefaciunt.

§. 11. Interea, Dilecte Fili Noster, tuis, ac
tuorum precibus Nos vehementer commenda-
mus; & quoniam Vineam Domini Tibi credi-
tam tam feliciter colere suscepisti, ne prætermi-
tas operam ac laborem impendere, ut fructus
in diem magis excresecat; ne te deterreat ullæ
difficultates, quæ tuis præclaris conatibus ob-
ficiantur; Nos profectò semper ad tutandam
Religionem, & morum integritatem paratos in-
venies: Postremò Tibi Benedictionem Aposto-
licam, tuoque populo peramanter impertimur.

Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majo-
rem die xxxi. Augusti MDCCLV. Pontificatus
Nostrî Anno Sexto.

In Sacellis
Pontificis,
& in Basilic.
Vaticana sit
concio post
Evangelium.

Præmissa
Decreta ap-
probantur,
& confir-
mantur.

Adhortatio.

Dat. die 31.
Aug. 1745.

Dierum Festorum de Præcepto, æstivis mensi-
bus occurrentium, reductio, pro nonnullis
Locis Regni Poloniae.

Venerabili Fratri Episcopo Posnaniensi.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam
Benedictionem.

NUPERA pro parte tua Nobis expositum fuit,
quod dilecti Filii Universitates, & homi-
nes, necnon Incolæ agrorum præsertim cultu-
ræ addicti, istius tuæ Dicecesis Posnaniensis, pro-
pter Cæli rigorem in istis partibus gravissi-
mum, in mensibus potissimum Julio, Augusto,
& Septembri ad faciendas messes alioque Terra
fructus colligendos, & agros in spem futuræ
messis præparandos aptioribus, Festos dies de
Ecclesiæ præcepto, quamvis inviti, servare mi-
nime valeant, ac propterea operum hujusmodi
causa, non sine conscientie angoribus, debi-
tum Deo in iis diebus cultum negligere coacti,
ad Fraternalitatem tuam sepissime confugiunt ut
licentiam ipsis impertiaris, qua sibi liceat per
eosdem Festos dies, exceptis Dominicis, agros

Agrorum
cultura Men-
sibus æstivis
assiduam
operam exi-
git.

Dispensatio
ab observa-
tia dierum
Fest. petitur
ab Ordina-
rio.